

Джон Сторі. Теорія культури та масова культура:
Вступний курс. — К.: Акта, 2005. — 358 с.

Доктор Д.Сторі, викладач культурології і директор Центру досліджень ЗМІ та вивчення культури в Сазерлендському університеті (Великобританія), у передмові до першого британського видання зазначає, що “не намагався написати історію взаємин між теорією культури та масовою культурою, а натомість вирішив зосередитися на теоретичних і методологічних наслідках та варіаціях конкретних моментів у історії досліджень маскультури... Намагався сприймати зв’язок між теорією культури та маскультурою як дискурсивну формацію та приділяти менше уваги її історичним джерелам і більше — ідеології її нинішнього функціонування”. Складається книжка з таких розділів: “Що таке масова культура?”, “Підхід “Культура та цивілізація”, “Культуралізм”, “Структуралізм і конструкторалізм”, “Марксизм та його різновиди”, “Стать і сексуальність”, “Постмодернізм”, “Масова культура та політика”.

Володимир П’янов. Ламані-переламані і щасливі:
Спогади. Есеї. Нариси. — К.: Український письменник, 2005. — 269 с.

Критик, активний учасник літературного процесу аж з кінця 40-х років минулого століття ділиться своїми спогадами про пережите, передумане, у нарисах розповідає про літературне життя України до часів перебудови та перших кроків демократії. У своїй передмові “Одухотвореність і відповідальність митця” Ю.Мушкетик пише, що книжка “нова, оригінальна, укладена з різномірних матеріалів, які, однак, доповнюють один одного, перехрещуються і дають можливість скласти цільну уяву про час, недалеко минулу епоху, та й про автора книги також. Статті-оповіді писані рівно, зі знанням матеріалу й справи, з осмисленням подій і явищ, з широкими виходами на сусідні терени. Не всі вони рівноцінні (так і має бути), це залежить від матеріалу, та й дещо затерлося в пам’яті в метелиці літ”.

“...Ті вічні пісні, ті єдині спадки...”. *Леся Українка / До 135-річчя від дня народження Лесі Українки.* — Луцьк: Волинська обл. друкарня, 2006.

Під однією гарною палітуркою приховується тритомник, присвячений ювілею поетеси, а саме: 1) збірник різноманітних матеріалів (листи, рецензії, статті, дослідження), що стосуються історії записування й публікації Лесею Українкою та Климентом Квіткою народних пісень і мелодій до них; висвітлено етапи формування збірника “Народні мелодії. З голосу Лесі Українки записав і упорядив Климент Квітка”, його значення для української культури (упор. Н.Сташенко); 2) Саме фотогипічне видання цієї книжки (1917 р.) з фондів Колодяжненського літературно-меморіального музею Лесі Українки. Воно знайомить із текстами й мелодіями українських народних пісень, які К.Квітка записав від Лесі Українки, упродовж 1899–1900 рр. у Гадячі й Києві, 1907–1908 рр. у Балаклavі та Ялті, 1913 р. в Кутаїсі; 3) “Колодяжненські пісні з рукописного зошита в записах Лесі Українки та Ольги Косач”. Факсимільне видання рукопису та відтворення тексту (упор., прим., передмова Н.Пушкар).

Лесезнавча філокартія: Каталог із коментарем. — Луцьк: Надстир’я, 2005. — 72 с.

У каталозі до ювілею Лесі Українки вперше зібрано й систематизовано філокартичні матеріали — поштові листівки, присвячені Лесі Українці, Олені Пчілці, місцям їх спільного проживання (нині — музеї), вшанування пам’яті видатної поетеси (відтворення на поштових листівках її живописних, графічних та скульптурних портретів). До окремих листівок публікуються статті-коментарі, які розкривають історію їх створення, побутування, містять дані про авторів, редакторів, дарувальників. Спільна робота Волинського краєзнавчого музею, Волинського державного університету імені Лесі Українки, Волинського науково-дослідного центру вивчення творчості Лесі Українки, Літературно-меморіального музею Лесі Українки в с. Колодяжному (ідея та упор. Н.Пушкар).

І.Х.

“Київська Русь”. — 7513 рік (2006). — Кн. I.

Вітаємо всіх нас із появою першого номера нового літературно-критичного часопису (головний редактор Дмитро Стус, заступник редактора Тетяна Щербаченко; засновник та видавець — ТОВ “Видавництво “Київська Русь”), який так звертається до читача: “Сучасна велика та мала проза, поезія, провокативні есеї, відверті інтерв’ю, переоблік серйозних і не надто книжкових новинок, прозрілива критика й оригінальні судження — для вас і про вас. А ще — культ-розвідки, звільнення факту від мітів та ідеологічного лушпиння, конкурси

та ексклюзивні світлини". В розділі "Проза" – новий роман Г.Штоня "Нічні сонця" і відгук на нього Ганни Улюри. В розділі "Поезія" – нові вірші Т.Федюка й Стусова "Територія Тараса Федюка" (рубрика "Культиватор") та низка відгуків на нові книжки Люби Клименко, Мануели Гретковської (Ганна Улюра), Ірен Роздобудько, Сими Мравича, Тані Малярчук, абсурдові п'си Сашка Ушкалова (Катерина Бабкіна), Т.Прохаська (М.Скиба), "Антологію "POST-Поступу" (В.Кіпіані), "Другу спробу" О.Забужко, останні числа "ї" та ін.

Подано гострі есеї В.Павліва, А.Стасюка, Л.Плюща, В.Єшкілева, С.Процюка у рубриках "Всяке таке" й "Апокрифи". А.Кокотюха переповів історію першого українського фільму незалежної України "Микола з поросям", а Рауль Чілачава звіряється: "Якби я не був грузином, я був би нецікавим для українців".

Читача запрошують шукати "Заборонену зону" з текстами Тетяни Каплунової, вмонтовану у часопис поза сторінками. Багато оригінального в розділі матеріалів по рубриках, в оформленні можна відшукати в першому числі "Київської Русі" під гаслом на обкладинці "еволюція/революція". Журнал вирізняється з-поміж існуючих часописів високим поліграфічним рівнем. Обсяг його сягає 260 сторінок.

Отже, знайомтесь із часописом, девізом якого є слова головного редактора: "Ми не претендуємо на вичерпні відповіді, але хочемо бути поміж тих, хто ставить питання". Щасливої дороги!

В.Л.

Передплачуйте

СЛОВО *i* ЧАС

– єдиний академічний

літературознавчий журнал

про українську та світову літературу.

Передплатний індекс – 74423.

Електронний варіант

на Web-сторінці за адресою:

www.word-and-time.iatp.org.ua

